

§ 106.

Saadanne i en Forsamling af Krigsmænd foretagne Handlinger, som ere skikede til at opvække Oprør eller Ulydighed (§ 105), medføre, naar det efter Omstændighederne dog ikke kan antages, at sliq Virkning er tilsigtet, Fængsel eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 4 Aar.

§ 107.

Med samme Straf anses Enhver, som paa saadan Maade klager over Besværlighed eller Mangel, eller foretager anden Handling, at han har burdet kunne indse, at derved Misnøie kan udbredes i nogen Del af Krigsmagten, hvad enten Saadant er tilsigtet eller ei.

§ 108.

Naar flere Krigsmænd i Forening anvende Magt imod Skildvagter, Bestyttelsesvagter, Ronder, Patrouiller eller andre Poster eller Vagter, som ere og kunne kjendes at være i Udøvelse af Tjeneste, eller flere Krigsmænd forene sig om at anvende Magt imod dem, eller No-gen i en Forsamling af Krigsmænd opfordrer eller paa anden Maade søger at forlede til sliq Magts Anvendelse, straffes de Skyldige efter Bestemmelserne i §§ 99, 101, 102, 104 eller 105. Dves der under de i § 100 nævnte Omstændigheder Vold mod Befalingsmændene for nogen militær Afdeling, kan Straffen bestemmes efter § 100.

§ 109.

Den, som kommer til Kundskab om et oprørsk Foretagende eller et Mytteri og ikke anmelder det samst, hvis dette ei kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsens Udførelse, straffes i Fredstid med Fængsel og i Krigstid med Fængsel, Embeds Fortabelse eller Statsfængsel eller Strafarbejde i indtil 3 Aar. Officerer kunne efter Omstændighederne ogsaa i Fredstid anses med Embeds Fortabelse. Den, som forhindrer Forbrydelsen, fortaanes for Straf, skjøndt han har forsomt Anmeldelsen. Heller ikke straffes for undladt Anmeldelse, naar de dog have søgt at hindre Forbrydelsen, den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede, i op- eller nedstigende Linie, Søskende, Fosterforældre eller Fosterbørn, medmindre Noget af disse er den Skyldiges Foresatte.

Hovedmanden i et oprørsk Foretagende eller Mytteri kan, selv om han hindrer Forbrydelsens Udførelse, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skjøn.

§ 110.

Træde Krigsfolk uden Befaling eller anden lovlig Grund egenmægtig sammen under Vaaben, agtes de, naar intet andet Diemed kan oplyses, skyldige i Forsøg paa Oprør. Op-lyses det, at denne Forbrydelse ikke har været tilsigtet, straffes de med Fængsel, forsaavidt de ikke paa Grund af dette lovstridige Diemeds Bestaafenhed have forskyldt større Straf.